

OSOBNI POZIV

Nekoliko puta u životu sam čula svjedočenja Gospodinovog poziva u nečijem životu. Neki pozivi bili su tihi, bar su ih tako prepričali, a neki dramatični. Osobni poziv Gospodinov nije zanimanje ili životni stalež, nego je to ono na što svakoga od nas Bog poziva, kako On želi da ga proslavimo u životu. Taj je poziv dat svakoj osobi i samo je njezin, kako sv. Pavao kaže u Efežanima: „Živite dostojno poziva kojim ste pozvani.“ (Ef 4,2) Takav jedan poziv posebno pamtim.

Bilo je to tijekom Domovinskog rata, na ekumenskom skupu u Bizovcu. Svjedočio je svećenik baptističke crkve o pozivu Gospodina u trenucima teške kušnje. U jeku samoga rata obilazio je svoju kuću na zaposjednutom teritoriju oko Pakraca zajedno sa svojom kćerkom. Četnici su ih uhvatili i tijekom maltretiranja čuo je glas Gospodinov da mu služi kao pastir, ali da ga navijesti i svojim mučiteljima. Kako je sam prepričao, poziv je bio toliko snažan da je odmah počeo pjesmom slaviti Gospodina, te moliti za svoje mučitelje. Još uvijek pamtim riječi njegove molitve jer sam ih kao prevoditelj prenosila strancima. Sjećam se da je molio Gospodina da pokaže neprijateljima kako su oni dobri, od Boga ljubljeni. Nakon toga su ih pustili, a on je svoje svjedočenje zaključio rečenicom da je od toga trenutka svećenik i da se više nikada nije pitao što Gospodin od njega želi.

Drugi snažni osobni poziv odjeknuo mi je u dnevnoj sobi, a sa mnom ga je podijelila časna sestra Čudotvorne medaljice. Došla je k meni jer joj je trebala poduka iz njemačkoga da položi državnu maturu i upiše sestinstvo. Obeshrabrena njenim predznanjem njemačkog, pokušala sam je nagovoriti da odustane i ode na neki duhovni studij. Bila je neugodno iznenađena i odlučno odgovorila da ju je Gospodin pozvao služiti bolesne. Danas je sestra na KB Rebro.

Pozvao je tako Gospodin i mene preko knjiga. Zvučalo je to kao Augustinovo: „Uzmi i čitaj“. Štoviše, tako je nazvana rubrika na radiju na kojem sam predstavljala knjige o Bogu. Onda je došla s istim pozivom i lokalna televizija. No, u srcu sam sumnjala. Ipak sam diplomirala englesku i njemačku književnost, to je moja struka, ne uklapa mi se to baš u poziv Gospodina. Potvrdu je dala opet knjiga. Ovog puta povijesna, u kojoj se Židovi i kršćani razlikuju od ostalih vjernika baš potom što su ih drevni narodi nazivali narodom Knjige. Zatvorila sam knjigu, a sumnje su isplahnule. Gospodina proslavljam, kako je Mala Terezija rekla “Njegovim pozivom“, unutar mog zanimanja i tako već 10 godina.

Puno puta su me pitali kako uspijevam pročitati toliko knjiga, kako odaberem citate, a ja sam odgovarala da je to dar i Božja milost. Tek predstavljajući knjigu patera Herberta Alphonsa: „Osobni poziv“ u izdanju Marignacija (2018)., dobila sam spoznaju kako Gospodin djeluje u našim životima. Čitajući ovu malu, ali duboku knjigu, doživjela sam Isusa i svece drugačije. Vidjela sam kako je svatko od njih tkao svoju nit u Gospodinovoj mreži, kako je odjek Gospodinova poziva dao duboki smisao njihovim životima. Isus živi kao Ljubljeni, kao Sin, sv. Petar kao stijena na kojoj će počivati Crkva, Ivan Krstitelj kao glas koji viče i najavljuje Većega od njega. Mala Terezija od Isusa čitajući poslanicu Korinćanima osjeća poziv da bude

ljubav i ljubi. Majku Terezu Isus poziva služiti siromasima i bolesnima, a sv. Franju na obnovu Njegove Crkve.

Čuti Gospodinov poziv nije uvijek lako. Pritisnuti osobnim žudnjama, očekivanjima okoline, očarani vanjskim sjajem i željom za dokazivanjem poziv može biti godinama zatumljen. Kako H. Aphonso ističe, potreban je dublji duhovni život, redoviti Ignacijevi osvrti na dan da bi se poziv uprizorio. Evo kako to objašnjava : „'osoban poziv' čovjekov je neponovljivi jedinstveni specifični put da se čovjek stvarno stavi na raspolaganje Gospodinu.“(H. Aphonso, *Osobni poziv*, Marignacija, Kuče,2018., str.81.). Gospodin od svoga poziva ne odustaje, svakom srcu kuca uporno, dugotrajno, na nama je da Ga osluhnemo i otvorimo mu srce.

Miriam Goll, dopredsjednica Udruge katoličkih intelektualaca